

LEZINGEN IN DE ZESDE WEEK VAN DE VASTEN

ZESDE MAANDAG

Lezing zesde maandag uit de profetie van Jesaja (48:17-49:4)

Zo spreekt de HEER, uw Verlosser, de Heilige van Israël: Ik ben de HEER, uw God, Die u heb laten zien hoe de weg te vinden die gij moet gaan. Had gij toch maar acht geslagen op Mijn geboden! Dan zou uw vrede geweest zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee. Dan zou uw nageslacht geweest zijn als het zand en uw nakomelingen als het stof der aarde. Maar ook nu zult gij niet uitgeroeid worden, noch zal hun naam worden verdelgd van voor Mijn aangezicht. Ga weg uit Babylon, vlucht weg van de Chaldeeën, verkondig met luide vreugdezang, laat dit horen, draag het uit tot aan het einde der aarde, zeg: De HEER heeft Zijn knecht Jakob verlost. Als zij dorst zullen hebben, zal Hij hen leiden door de woestijn. Water uit een rots zal Hij voor hen laten stromen. Hij zal de rots kloven, en het water zal eruit stromen, en Mijn volk zal drinken. Voor de goddelozen is er echter geen vreugde, zegt de HEER. Luister naar Mij, kustlanden, sla er acht op, heiden-volkeren! Over lange tijd zal het gebeuren, zegt de Heer. De HEER heeft mijn naam geroepen van de moederschoot af. Hij heeft mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, in de schaduw van Zijn hand heeft Hij mij verborgen. Hij heeft mij gemaakt tot een uitgelezen pijl, Hij heeft mij in Zijn pijlkoker geborgen. Hij heeft tegen mij gezegd: Gij zijt Mijn knecht, Israël, in wie Ik Mij zal verheerlijken. En ik zei: Voor niets heb ik mij vermoeid, nutteloos en tevergeefs heb ik mijn kracht verbruikt. Daarom is mijn recht bij de HEER, en mijn moeite is bij mijn God.

Lezing zesde maandag uit Genesis (27:1-41)

Het gebeurde, toen Izaäk oud geworden was en zijn ogen dof geworden waren zodat hij niet meer kon zien, dat hij zijn oudste zoon Ezau riep, en tegen hem zei: Mijn zoon! Hij zei: Zie, hier ben ik! Hij zei: Zie toch, ik ben oud geworden en ik weet de dag van mijn dood niet. Nu dan, pak je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, trek het veld in en jaag voor mij een stuk wild. Maak dan een smakelijk gerecht voor me klaar, zoals ik het graag heb, en breng het me om te eten. Dan zal mijn ziel je zegenen voordat ik sterf. Nu hoorde Rebekka het, toen Izaäk tot zijn zoon Ezau sprak. Ezau ging het veld in om een stuk wild te jagen voor zijn vader. Toen zei Rebekka tegen Jakob, haar jongste zoon: Zie, ik heb je vader tegen Ezau, je broer, horen zeggen: Breng me een stuk wild en maak een smakelijk gerecht voor me klaar om te eten en dan zal ik je voor het aangezicht van de HEER zegenen, vóór mijn dood. Nu dan, mijn zoon, luister naar mij, naar wat ik je gebied. Ga toch naar de kudde en haal daar voor mij twee jonge, goede geitenbokjes. Dan zal ik daarvan een smakelijk gerecht voor je vader klaarmaken, zoals hij het graag heeft. Dat moet je naar je vader brengen en hij zal het eten. Dan zal hij je zegenen, vóór zijn dood. Toen zei Jakob tegen zijn moeder Rebekka: Zie, mijn broer

Ezau is een behaarde man en ik heb een gladde huid. Misschien betast mijn vader mij; dan zal ik in zijn ogen als een bedrieger zijn en zal ik een vloek over mij brengen en geen zegen. Maar zijn moeder zei tegen hem: Laat die vloek mij maar treffen, mijn zoon. Luister maar naar mijn stem en ga ze voor mij halen. Toen ging hij ze halen en hij bracht ze bij zijn moeder. En zijn moeder maakte een smakelijk gerecht klaar, zoals zijn vader het graag had. Daarop nam Rebekka de kostbare kleren van Ezau, haar oudste zoon, die ze bij zich in huis had, en trok ze Jakob, haar jongste zoon, aan. Het vel van de geitenbokjes trok ze over zijn handen en over zijn gladde hals. Zij gaf haar zoon Jakob het smakelijke gerecht in handen, met het brood dat zij klaargemaakt had. Hij kwam bij zijn vader en zei: Mijn vader! En hij zei: Zie, hier ben ik; wie ben je, mijn kind? Jakob zei tegen zijn vader: Ik ben Ezau, uw eerstgeborene. Ik heb gedaan wat u mij gezegd hebt. richt u toch op, ga zitten en eet van mijn wildbraad, zodat uw ziel mij kan zegenen. Izaäk zei daarop tegen zijn zoon: Hoe is het mogelijk dat je dat zo snel gevonden hebt, mijn kind? Hij zei: Omdat de HEER, uw God, het mij heeft laten tegenkomen. Izaäk zei tegen Jakob: Kom toch wat dichterbij zodat ik je kan betasten, mijn zoon, of je werkelijk mijn zoon Ezau bent of niet. Toen kwam Jakob dichterbij zijn vader Izaäk en die betastte hem. Hij zei: De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Ezaus handen. Hij herkende hem niet, omdat zijn handen, net als de handen van zijn broer Ezau, behaard waren. En hij zegende hem. Hij zei: Ben je mijn zoon Ezau? Hij antwoordde: Dat ben ik. Toen zei Izaäk: Zet het wat dichterbij me. Dan kan ik van jouw wildbraad eten, zodat mijn ziel je kan zegenen. Hij zette het dicht bij hem en hij at. Hij bracht hem ook wijn en hij dronk ervan. Zijn vader Izaäk zei tegen hem: Kom toch dichterbij en kus mij, mijn zoon! Hij kwam dichterbij en kuste hem. Toen rook hij de geur van zijn kleren en zegende hem. Hij zei: Zie, de geur van mijn zoon is als de geur van het veld, dat de HEER gezegend heeft. Moge God je geven van de dauw van de hemel, van de vruchtbare streken van de aarde: overvloed van koren en wijn. Volken zullen je dienen, vorsten zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broer, de zonen van je vader zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent! En het gebeurde, toen Izaäk gereed was met het zegenen van Jakob, zijn zoon, en Jakob bij zijn vader Izaäk weggegaan was, toen gebeurde het dat Ezau, zijn broer, van zijn jacht terugkwam. Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar en bracht dat bij zijn vader. Hij zei: Mijn vader, richt u op en eet van het wildbraad van uw zoon, zodat uw ziel mij kan zegenen. Izaäk, zijn vader, zei tegen hem: Wie ben je? Hij zei: Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau. Toen ontstelde Izaäk van grote en hevige schrik en zei: Wie was het dan die een stuk wild voor mij gejaagd heeft en het mij gebracht heeft? Ik heb overal van gegeten voordat jij kwam, en ik heb hem gezegend, en gezegend zal hij zijn. Toen Ezau de woorden van zijn vader Izaäk hoorde, gaf hij een zeer luide en bittere schreeuw, en zei: Zegen ook mij, vader! Hij antwoordde echter: Je broer is met bedrog gekomen en heeft je je zegen afgenomen. Hij zei daarop: Terecht wordt zijn naam Jakob genoemd, want hij heeft mij nu al voor de tweede keer bedrogen: Mijn eerstgeboorterecht heeft hij mij afgenomen, en nu heeft hij mij mijn zegen afgenomen. Verder zei Ezau tegen zijn vader: Hebt gij dan geen zegen voor mij overgehouden, vader? Izaäk antwoordde en

zei tegen Ezau: Ik heb hem heerser over jou gemaakt en al zijn broers heb ik hem als dienaar gegeven. Ik heb hem van koren en wijn voorzien. Wat kan ik dan nog voor je doen, kind? Daarop zei Ezau tegen zijn vader: Hebt gij maar één zegen, vader, zegen toch ook mij, vader! Izaäk was bedroefd, en Ezau begon luid te huilen. Toen antwoordde zijn vader Izaäk en zei tegen hem: Zie, je zult leven van de vruchtbare streken van de aarde, en van de dauw van de hemel van boven. Van je zwaard zul je leven en je broer zul je dienen. Maar het zal gebeuren dat je tot macht komt en zijn juk van je nek zult afrukken. Ezau haatte Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem gezegend had.

Lezing zesde maandag uit de Spreuken (19:16-25)

Wie het gebod in acht neemt, bewaart zijn eigen ziel,
wie zijn eigen wegen veracht, zal te gronde gaan.

Wie zich ontfermt over de arme, leent uit aan God.
Hij zal hem zijn weldaad vergelden.

Onderricht je zoon, want zo zal er hoop voor hem zijn,
maar verhef je ziel niet in hoogmoed.

Een slecht-denkend man moet gestraft worden,
en als hij ongeluk veroorzaakt, zal dit toegevoegd worden tegen zijn ziel.

Luister, mijn zoon, naar de vermaning van je vader,
opdat je uiteindelijk wijs wordt.

In het hart van de mens zijn veel plannen,
maar het raadsbesluit van de HEER houdt stand voor eeuwig.

Barmhartigheid is tot vrucht voor een man,
een rechtvaardige arme is beter dan een leugenachtige rijke.

De vreze des HEREN leidt ten leven,
maar wie zonder vreze is, zal overnachten in plaatsen waar geen kennis wordt onderzocht.

Wie onrechtmatig zijn handen in zijn boezem verbergt,
zal ze zelfs niet naar zijn mond brengen.

Wanneer een verderfelijke man gestraft wordt, wordt een dwaas arglistiger,
maar wanneer je een verstandig man terecht wijst, zal hij meer inzicht krijgen.

ZESDE DINSDAG

Lezing zesde dinsdag uit de profetie van Jesaja (49:6-10)

Zo spreekt de Heer: Zie, Ik heb u gegeven tot een verbond met het volk en tot een licht voor de heidenen, om tot heil te zijn tot aan het einde der aarde. Zo spreekt de HEER, Die u verlost, de God van Israël: heiligt hem die zijn leven veracht, van wie de heidenen, de slaven van de heersers, een afschuw hebben. Koningen zullen hem zien, en vorsten zullen opstaan en zij zullen zich voor hem neerbuigen, omwille van de HEER, want de Heilige van Israël is getrouw, en heeft u verkozen. Zo spreekt de HEER: In de tijd van het welbehagen heb Ik u verhoord, en op de dag van het heil heb Ik u geholpen. Ik heb u geformeerd en geef u tot een verbond met de heidenen, om de aarde weer op te richten, om de verwoeste erfelijke bezittingen te ontvangen, om te zeggen tegen de gevangenen: Ga uit!, tegen hen die in duisternis verkeren: Kom tevoorschijn! Langs alle wegen zullen zij weiden, langs alle paden zullen hun weidegronden zijn. Zij zullen geen honger hebben of dorst lijden, hitte en zon zullen hen niet steken, want hun Ontfermer zal hen troosten en langs waterbronnen zal Hij hen leiden.

Lezing zesde dinsdag uit Genesis (31:3-16)

De HEER sprak tot Jakob: Keer terug naar het land van uw vader en naar uw geslacht, en Ik zal met u zijn. En Jakob liet Lea en Rachel halen en riep hen naar de vlakte, waar zijn kudde waren en hij zei tot hen: "Ik zie dat het gezicht van uw vader mij niet gunstig gezind is, zoals gisteren en eergisteren. Maar de God van mijn vader was met mij. Ook gij weet zelf dat ik met al mijn kracht uw vader gediend heb. Maar uw vader heeft mij bedrogen en mijn loon van tien lammeren veranderd. Maar de God van mijn vader gaf hem echter geen gelegenheid om mij kwaad te doen. Wanneer hij zei: de gevlekte lammeren zullen uw loon zijn, dan wierpen alle schapen gevlekte lammeren. Maar wanneer hij zei: de witte zullen uw loon zijn, dan wierpen alle schapen witte lammeren. En God heeft al het vee van uw vader afgenomen en Hij gaf het aan mij. En het geschiedde in de tijd dat de schapen bronstig waren, dat ik hen met mijn ogen in een droom zag en zie, de bokken en de rammen, geheel witte en bont gevlekte en grijs gevlekte, besprongen de schapen en de geiten. En een engel van God zei tot mij in de droom: 'Jakob, Jakob'. En ik zei: 'Wat is er?' En hij zei: 'Sla uw ogen op en zie: de bokken en de rammen, geheel witte en bont gevlekte en grijs gevlekte, bespringen de schapen en de geiten. Want Ik heb alles gezien wat Laban u aandoet. Ik ben uw God Die door u gezien is op de plaats Gods, waar gij een gedenkteken voor Mij hebt gezalfd en waar gij Mij een gelofte hebt gedaan. Welnu, sta op en vertrek uit dit land en ga heen naar het land waar gij geboren bent, en Ik zal met u zijn.' En Rachel en Lea antwoordden hem: 'Is er dan geen deel of erfdeel meer voor ons in het huis van onze vader? Zijn wij dan niet door hem als vreemdelingen beschouwd? Want hij heeft ons verkocht en ons vermogen geheel en al verbrast. Heel de rijkdom en de eer, die God van onze vader heeft afgenomen, zal van ons zijn en van onze kinderen. Welnu, doe dan alles wat God u gezegd heeft.'

Lezing zesde dinsdag uit de Spreuken (21:3-21)

Mijn zoon, gerechtigheid doen en de waarheid spreken
is voor God aangenamer dan het brengen van bloedoffers.

De trotse man is hooghartig in zijn overmoed,
en de zonde is een lamp voor de goddelozen.

De gedachten van een bescheiden mens leiden tot overvloed,
Maar ieder die niet ijverig is, komt tot gebrek.

Hij die schatten verzamelt met een leugenachtige tong,
jaagt ijdelheid na en belandt in de valstrik van de dood.

Verderf zal te gast zijn bij de goddelozen,
want zij willen geen gerechtigheid doen.

Aan de krommen stuurt God kromme wegen,
want Zijn daden zijn puur en recht.

Het is beter te wonen in een hoekje in de open lucht,
dan in een gepleisterd huis, onder één dak met ongerechtigheid.

De ziel van een goddeloze zal bij geen enkel mens medelijden vinden.

Wanneer de teugelloze bestraft wordt, wordt de onnozele sluwer,
maar de wijze zal kennis verkrijgen door te begrijpen.

Een rechtvaardige begrijpt de ziel van de goddelozen,
hij veracht de goddelozen in hun kwaadheid.

Wie zijn oren dichtstopt om de zwakken niet te horen,
zal niemand hebben die naar hem luistert, wanneer hij zelf om hulp roept.

Een heimelijk geschenk wendt woede af,
maar wie zuinig is met geschenken wekt grote woede op.

Een oordeel te vellen, is een vreugde voor de rechtvaardigen,
maar volgens de boosdoeners is een vroom mens onrein.

De man die afgedwaald is van de weg van de gerechtigheid,
zal belanden in de bijeenkomst van reusachtige boosdoeners.

Wie van vrolijkheid houdt, wordt een behoeftig man,
Omdat hij wijn en olie bemint, zal hij niet rijk worden.

Een wetteloze is uitvaagsel voor de rechtvaardige,
zoals een wetsovertreder voor de oprechten.

Beter is het te wonen in de woestijn,
dan samen met een ruziezoekende, praatzieke en prikkelbare vrouw.

Een begerenswaardige schat rust in de mond van een wijze,
maar onverstandige mannen slikken hem in.

De weg van rechtvaardigheid en barmhartigheid
zal leven vinden en roem.

ZESDE WOENSDAG

Lezing zesde woensdag uit de profetie van Jesaja (58:1-11)

Zo spreekt de Heer: Roep uit met kracht en houdt u niet in. Verhef uw stem als een bazuin, en verkondig aan Mijn volk haar zonden en aan het huis van Jakob zijn ongerechtigheden. Dag na dag zoeken zij Mij, en ze verlangen Mijn wegen te kennen. Als een volk dat rechtvaardigheid gedaan heeft en dat het oordeel van God niet verlaten heeft, vragen zij Mij nu om een rechtvaardig oordeel en zij verlangen ernaar om God te naderen en te zeggen: 'Waarom is het dat wij vastten en Gij het niet zag? Dat wij onze zielen vernederden en Gij het niet wist?' Omdat gij in de dagen dat gij vastte uw eigen wensen najoeg en uw arbeiders aandreef. Als gij vast om te ruziën en te vechten en gij slaat een nederige met uw vuisten, waarom vast gij dan zoals vandaag, alleen maar om met geschreeuw uw stem te laten horen? Dit is toch niet het vasten dat Ik verkies, een dag voor iemand om zich te vernederen? Zelfs al buigt gij uw nek als een ring, en strooit gij zak en as onder u uit, zelfs dan kunt gij dat niet een aanvaardbare vasten noemen. Is dit niet het vasten dat Ik verkies, zegt de HEER: maak liever iedere band van onrechtvaardigheid los, verbreek wurgcontracten die met geweld tot stand gekomen zijn, laat iedere verdrukte vrij en verscheur ieder onrechtvaardig contract. Breek uw brood met hem die honger lijdt, en nodig de dakloze armen uit in uw huis. Als gij een naakte man ziet, kleed hem. Veronachtzaam geen van de familieleden van uw geslacht. Dan zal uw licht doorbreken als de morgenstond, uw genezing zal zich snel voltooien. Uw rechtvaardigheid zal voor u uitgaan en de heerlijkheid van God zal u omringen. Dan zult ge roepen en God zal u verhoren. Terwijl ge nog spreekt, zal Hij zeggen: 'Zie hier ben Ik'. Wanneer gij het juk van u wegneemt, het vingerwijzen en kwaadspreken nalaat, wanneer gij vanuit uw hart brood geeft aan een hongerige, een vernederde ziel verzadigt, dan zal uw licht opstralen in het duister en uw duisternis zal zijn als de middag. En uw God zal voortdurend bij u zijn.

Lezing zesde woensdag uit Genesis (43:26-31; 45:1-16)

Zijn broers brachten voor Jozef de geschenken die zij in hun handen hadden in zijn huis naar binnen. En zij bogen zich voor hem met hun gelaat ter aarde. Hij vroeg hen: hoe gaat het met u? En hij zei hen: gaat het goed met uw vader, die al zo oud is, over wie gij gesproken hebt, leeft hij nog? Zij zeiden: met onze vader, uw dienaar, gaat het goed, hij leeft nog. En Jozef zei: gezegend is deze man bij God. Daarop bogen zij zich

eerbiedig voor hem neer. Toen Jozef zijn ogen opsloeg zag hij zijn broer Benjamin, die uit dezelfde moeder geboren was, en hij zei: is dit uw jongste broer, van wie gij hebt gezegd dat gij hem bij mij zou brengen? God moge u genadig zijn, mijn kind. Jozef werd ontroerd, want zijn hart was geraakt bij het zien van zijn broer, en hij moest huilen. En hij trok zich terug in een ander vertrek en huilde daar. Hij waste zijn gezicht en beheerste zich toen hij naar buiten kwam. Jozef kon al de mensen die bij hem stonden niet verdragen, en hij zei: stuur allen van mij weg. En niemand stond bij hem, toen hij zich bekend maakte aan zijn broers. En hij begon luid te wenen. Alle Egyptenaren hoorden het en het was zelfs in het paleis van de Farao te horen. Jozef zei tot zijn broers: Ik ben Jozef, leeft mijn vader nog? Maar zijn broers konden hem niet antwoorden, want zij waren ontsteld van schrik. Toen zei Jozef tot zijn broers: kom dichterbij. En zij kwamen dichterbij. En hij zei: ik ben Jozef, uw broer, die gij naar Egypte verkocht hebt. Wees nu niet bedroefd en denk niet dat het te hard was, dat gij mij naar Egypte hebt verkocht. Want God heeft mij voor u uit gestuurd om uw leven te behouden. Want dit is het tweede jaar dat er hongersnood is op aarde, en het zal nog vijf jaar duren eer er geploegd en geoogst kan worden. Want God heeft mij voor u uit gestuurd, zodat er nog iemand van u overblijft op aarde, om een groot nageslacht van u te voeden. Welnu, gij hebt mij niet hierheen gestuurd, maar God en Hij heeft mij als een vader voor de Farao gemaakt, als een heer over heel zijn huis en een heerser over heel Egypte. Haast u dus en ga naar mijn vader en zeg hem: dit zegt uw zoon Jozef. God heeft mij heer over heel Egypte gemaakt. Kom dan naar mij toe en blijf niet daar. Gij zult u vestigen in het land Gosen in Arabië, en gij zult dicht bij mij zijn, en uw zonen, en de zonen van uw zonen en uw schapen en uw runderen en al wat gij bezit. Ik zal u daar voeden, want er zal nog vijf jaar hongersnood in het land zijn, zodat gij niet verloren gaat, gij en uw zonen en geheel uw bezit. Zie, uw eigen ogen en die van mijn broer Benjamin, zien dat het mijn mond is, die tot u spreekt. Bericht dan aan mijn vader alle heerlijkheid die ik in Egypte bezit, en alles wat gij gezien hebt, en brengt mijn vader snel hierheen. Toen viel hij zijn broer Benjamin om de hals en huilde, en Benjamin huilde toen hij hem omhelsde. En hij kuste al zijn broers hartelijk en huilde om hen. Daarna spraken zijn broers met hem. En het gerucht bereikte Farao's oren, dat Jozefs broers waren gekomen. Farao verheugde zich erover, en al zijn hofdienaren.

Lezing zesde woensdag uit de Spreuken (21:23-22,4)

Wie zijn mond en zijn tong bewaakt,
behoedt zijn ziel voor ellende.

Wie onbeschaamd is, brutaal en arrogant, wordt een pest genoemd,
en wie het kwade gedenkt, wordt wetsovertreder genoemd.

Begeerten zullen een luiaard doden,
want zijn handen verkiezen om niets te doen.

De goddeloze verlangt de hele dag naar het kwade,
maar een rechtvaardige is gul in ontferming en medelijden.

De offers van goddelozen zijn een gruwel voor de Heer,
want ook tegen de wet brengen ze die.

Een leugenachtige getuige zal omkomen,
maar een gehoorzaam man zal behoedzaam spreken.

Een goddeloos mens toont een onbeschaamd gezicht,
maar een oprecht mens kent zijn eigen wegen.

Bij de goddeloze is er geen wijsheid, geen moed
en geen raad tegenover de HEER.

Een paard wordt klaargemaakt voor de dag van de oorlog,
maar hulp komt van de HEER.

Een goede naam is verkieslijker boven grote rijkdom,
een goede gunst boven goud en zilver.

De rijke en de arme hebben dit met elkaar gemeen:
de HEER heeft hen beiden geschapen.

Een slim mens trekt zijn lering, als hij ziet hoe een slecht mens streng gestraft wordt;
maar de dwazen die eraan voorbijgaan zonder er acht op te slaan, zullen daarvoor
boeten.

De vrucht van wijsheid is de vreze Gods, eer, rijkdom en leven.

ZESDE DONDERDAG

Lezing zesde donderdag uit de profetie van Jesaja (65:8-16)

Zo spreekt de HEER: Net zoals wanneer in een tros één enkele goede druif gevonden wordt en men zegt: vernietig hem niet, want er zit zegen in, zo zal ook Ik doen met hem die mij dient. Vanwege hem zal Ik niet allen ten gronde richten. Uit Jakob zal ik een nageslacht doen voortkomen, en uit Juda, en zij zullen Mijn heilige berg beërven. Mijn uitverkorenen en Mijn dienaren zullen deze beërven en zij zullen er wonen. In het bos zullen er weidegronden zijn voor het vee, en het dal van Achor zal een rustplaats zijn van de runderen van het volk dat Mij gezocht heeft. Maar gij, die Mij verlaten hebt, die Mijn heilige berg vergeten zijt, die een tafel klaarmaakt voor de duivel, en het glas heft op het Lot, u zal Ik aan het zwaard overleveren. Gij zult omkomen in een slachtpartij, want Ik riep u, en gij hebt niet geluisterd. Ik sprak, en gij sloeg er geen acht op, gij deed wat kwaad is in Mijn ogen en koos voor dat wat Ik niet wilde.

Daarom zegt de Heer aldus: Zie, Mijn dienaren zullen eten, maar gij zult honger lijden.

Zie, Mijn dienaren zullen drinken, maar gij zult dorst hebben. Mijn dienaren zullen vreugde kennen, maar gij zult beschaamd worden. Mijn dienaren zullen jubelen van vreugde, maar gij zult het uitschreeuwen van de pijn in uw hart, gij zult jammeren door uw gekwelde geest. Gij zult uw naam achterlaten tot afkeer voor mijn uitverkorenen, en de Heer zal u wegnemen. Maar zij die Mij dienen zullen genoemd worden met een nieuwe naam, die geprezen zal worden over de aarde, want zij prijzen de ware God.

Lezing zesde donderdag uit Genesis (46:1-7)

Israël brak op, hij en alles wat hij had en kwam bij de Bron van de Eed. Daar bracht hij een offer aan de God van zijn vader Isaäk. En God sprak tot Israël in een nachtelijk visioen en zei: 'Jakob, Jakob.' Deze zei: 'Wat is er?' En God sprak tot hem: 'Ik ben de God van uw vaders. Heb geen angst om naar Egypte af te dalen; want Ik zal u daar tot een groot volk maken. Ik zal samen met u afdalen naar Egypte en u tenslotte weer terugvoeren en Jozef zal met zijn handen uw ogen toedrukken. Jakob stond op van de Bron van de Eed en de zonen van Israël tilden hun vader, hun bagage en hun vrouwen op de wagens die Jozef gestuurd had om hen te halen. En nadat zij al hun goederen en heel hun bezit, dat zij in Kanaän hadden verworven, hadden opgepakt, kwamen zij aan in Egypte, Jakob, en al zijn nakomelingen, zijn zonen en zijn kleinzonen die bij hem waren, zijn dochters en zijn kleindochters; al zijn nakomelingen bracht Jakob naar Egypte.

Lezing zesde donderdag uit de Spreuken (23:15-24:5)

Mijn zoon, als uw hart wijs is,
zult ge ook Mijn hart verblijden;

En als ze oprecht zijn, zullen uw lippen met woorden spreken,
zoals Mijn lippen.

Laat uw hart niet jaloers zijn op zondaars,
maar wees in de vreze des HEREN de hele dag.

Als ge u hieraan houdt, zult ge nakomelingen hebben,
en de hoop zal niet van u weggaan.

Luister, zoon, en word wijs,
en maak recht de overwegingen van uw hart.

Wees geen wijndrinker, houd u niet op
bij samenkomsten met wijn en vlees.

Want iedere dronkenlap en hoerenloper zal arm worden,
en ieder die zijn dag verslaapt, zal in lompen gekleed gaan.

Luister, zoon, naar uw vader, die u voortgebracht heeft,
minacht uw moeder niet wanneer ze oud geworden is.

Verwerf waarheid,
en verwerp niet de wijsheid, vermaning en inzicht.

Een rechtvaardige vader voedt goed op
en zijn ziel verheugt zich over zijn wijze zoon.

Moge uw vader en uw moeder zich over u verheugen,
dat zij die u baarde zich verblijde.

Mijn zoon, geef Mij uw hart,
en laat uw ogen Mij wegen in acht nemen.

Het huis van een ander is een gebarsten vat,
en een vreemde bron is nauw.

Want snel zal hij ten gronde gaan,
en iedere wetteloze zal vernietigd worden.

Bij wie is ach, bij wie rumoer, bij wie oordeel, bij wie twist en geroddel?
Bij wie onenigheid zonder reden? Wiens ogen zijn dof?

Is het niet van hen die hun tijd met wijn doorbrengen,
die nagaan waar drankpartijen gehouden worden?

Drink u niet dronken aan wijn, maar ga om met rechtvaardige mensen,
spreek met hen op uw wandelingen.

Want als ge uw ogen leent aan kruiken en aan bekers,
zult ge later naakter dan een stamper rondlopen.

En tenslotte ligt hij uitgestrekt als gebeten door een slang,
het gif als van een gehoornde slang stroomt door hem heen.

Als uw ogen een vreemde vrouw zien,
zal uw mond listige dingen zeggen.

Dan ligt ge neer als in het hart van de zee,
als een schipper op woelige baren.

Gij zult zeggen: ze sloegen me, maar ik voelde geen pijn.
Ze bespotten me, maar ik merkte het niet.
Wanneer wordt het ochtend, dan ga ik hen zoeken met wie ik gezelschap houd?

Mijn Zoon, wees niet jaloers op slechte mannen,
en verlang er niet naar met hen samen te zijn.

Want hun hart zint op bedrog,
en hun lippen spreken van ellende.

Een huis wordt gebouwd met wijsheid,
met inzicht wordt het opgericht.

Met kennis van zaken worden de voorraadkamers gevuld,
met allerlei kostbare en goede bezittingen.

Een wijze is beter dan een sterke,
en iemand die verstand heeft is beter dan iemand met veel land

ZESDE VRIJDAG

Lezing zesde vrijdag uit de profetie van Jesaja (66:10-24)

Verheug u, Jeruzalem, en houd een feest in haar, gij allen die haar liefhebt en die haar bewoont. Verheug u samen met haar met grote blijdschap, gij allen die over haar treurden, opdat gij drinkt en u laaft aan haar vertroostende borst, en wanneer gij verzadigd zijt, geniet dan van de komst van haar glorie. Want zo spreekt de HEER: Ik zal naar hen doen stromen als een rivier van vrede, en de heerlijkheid van de volkeren als een overvloeiende beek. Hun kinderen zullen op de schouders gedragen worden, en op de knieën getroost worden. Zoals een moeder iemand troost, zo zal ook Ik u troosten, en in Jeruzalem zult gij getroost worden. En gij zult het zien, en uw hart zal zich verheugen, en uw beenderen zullen opbloeien als jong groen. En de hand des HEREN zal gekend worden door wie Hem vrezen, en Hij zal de ongehoorzamen bedreigen. Want zie, de HEER zal komen als vuur, en Zijn strijdswagens zullen zijn als een wervelwind, om in toorn Zijn vergelding te houden en Zijn bestraffing met vlamvend vuur. Want met het vuur des HEREN zal heel de aarde geoordeeld worden, en ieder vlees met Zijn zwaard. Velen zullen gewond zijn door de Heer. Zij die zich heiligen en reinigen in de tuinen en de poortgebouwen, die varkensvlees eten, afschuwwekkend gedierte en muizen, zullen tezamen weggevaagd worden. Ik ken hun werken en hun gedachten, en Ik zal komen om al de volkeren van verschillende talen te verzamelen. Zij zullen komen en zij zullen Mijn heerlijkheid zien. Ik zal een teken op hen aanbrengen, en uit hen die gered zijn, zal Ik naar de heidenen sturen, naar Tarsis, Pul, Lud, Mesek, Tubal en Griekenland en de verafgelegen kustlanden, die Mijn naam niet gehoord hebben, noch Mijn heerlijkheid hebben gezien. En zij zullen Mijn heerlijkheid verkondigen aan de volkeren en zij zullen onze broeders vanuit alle volkeren naar de heilige stad Jeruzalem brengen, als een geschenk voor de HEER, op paarden en wagens, en in huifkarren met muil dieren beschermd tegen de zon, zegt de HEER, zoals de zonen van Israël hun offers naar Mij brengen in het huis des HEREN, met vreugde en psalmgezang. En ook uit hen zal Ik enigen tot priesters en levieten nemen, zegt de HEER. Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Ik zal maken, voor Mijn aangezicht zullen blijven bestaan, zegt de HEER, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden dat van nieuwe maan op nieuwe maan en van sabbat op sabbat ieder vlees naar Jeruzalem zal komen om Mij te aanbidden, zegt de HEER. En wanneer zij de stad uitgaan, zullen zij de lijken

zien van de mensen die van Mij afgeweken zijn, want hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet gedoofd worden, en de aanblik ervan zal afschuwwekkend zijn voor alle vlees.

Lezing zesde vrijdag uit Genesis (49:33-50:26)

Toen Jakob klaar was met het geven van opdrachten aan zijn zonen, tilde hij zijn voeten op zijn bed en gaf de geest, en hij werd verenigd met zijn volk. En Jozef wierp zich op zijns vaders aangezicht en weende bitter over hem, en kuste hem. En Jozef gebod zijn dienaren, de begrafenisverzorgers, om zijn vader te balsemen voor de begrafenis. En de begrafenisverzorgers balsemden Israël. En dit duurde veertig dagen, want dat is het aantal dagen van de balseming. En Egypte rouwde zeventig dagen over hem. Toen de dagen van de rouw voorbij gegaan waren, sprak Jozef tot de hovelingen van Farao, zeggend: Indien ik genade heb gevonden in uw ogen, spreek dan over mij ten aanhoren van Farao, zeggend: Mijn vader heeft mij voor zijn sterven laten zweren, zeggend: In het graf dat ik voor mijzelf gehouwen heb in het land Kanaän, daar moet gij mij begraven. Nu wil ik dus opgaan om mijn vader te begraven en daarna zal ik terugkomen. Zij zeiden tegen Farao wat Jozef gezegd had. En Farao zei tegen Jozef: Begraaf uw vader, zoals hij u heeft laten zweren. En Jozef ging op weg om zijn vader te begraven; en met hem trokken al de dienaren van Farao op, en de oudsten van zijn huis, en al de oudsten van het land Egypte, en heel het huis van Jozef, en zijn broers en allen van het huis van zijn vader, en zij lieten de verwanten, de schapen en de koeien achter in de landstreek Gosen. En zij trokken op met wagens en paarden, zodat de stoet geweldig groot werd. En toen zij bij de dorsvloer van Atad kwamen, die aan de overzijde van de Jordaan ligt, hielden zij een grote en zeer zware rouwklacht; en hij hield zeven dagen rouw over zijn vader. Toen de bewoners van Kanaän de rouw op de dorsvloer van Atad zagen, zeiden ze: Dit is een zware rouw van de Egyptenaren; daarom noemden ze die plaats aan de overzijde van de Jordaan: Abel-Mizraïm, wat betekent: rouw van Egypte. En zijn zonen deden voor hun vader wat hij hun had opgedragen, en ze begroeven hem in de dubbele grafspelonk, de spelonk die Abraham als bezit om te begraven gekocht had van Efron de Hettiet, tegenover Mamre. En Jozef keerde terug naar Egypte, hij en zijn broers en allen die meegegaan waren om zijn vader te begraven. Toen de broers van Jozef inzagen dat hun vader gestorven was, zeiden ze: Misschien zal Jozef zich het kwaad herinneren en zal hij ons al het kwaad dat wij hem aangedaan hebben, willen vergelden. En zij kwamen bij Jozef en zeiden: Je vader heeft voor zijn sterven geboden: Zeg aldus tegen Jozef: Vergeef hun het onrecht en hun zonde, want zij hebben u kwaad aangedaan. Vergeef daarom nu het onrecht van de dienaren van de God van uw vader. En Jozef weende, toen zij zo tegen hem spraken. En ze gingen naar hem toe en zeiden: Zie, wij zijn uw huisslaven. En Jozef zei tegen hen: Wees niet bevreesd, want ik ben van God; gij hebt kwaad tegen mij beraamd, maar Gods raadbesluit over mij keerde het ten goede, zodat alles zo gebeurde tot op heden toe, opdat een groot volk gevoed zou worden. En hij zei tegen

hen: Wees niet bevreesd, ik zal u en uw gezinnen onderhouden. En hij troostte hen en sprak naar hun hart. En Jozef woonde in Egypte, hij en zijn broers en al de huisgenoten van zijn vader. En Jozef leefde honderdtien jaar. En Jozef zag de kinderen van Efraïm tot in het derde geslacht, en de zonen van Machir, de zoon van Manasse, werden grootgebracht op de knieën van Jozef. En Jozef zei tegen zijn broers: Ik ga sterven, God zal naar u omzien met Zijn beschermende blik en Hij zal u wegleiden uit dit land naar het land dat Hij beloofd heeft aan uw voorvaderen Abraham, Izaäk en Jakob. En Jozef bezwoer de zonen van Israël: Zowaar God naar u zal omzien met Zijn beschermende blik, neem mijn gebeente met u mee van hier. En Jozef stierf honderdtien jaar oud, en zij begroeven hem in een sarcofaag in Egypte.

Lezing zesde vrijdag uit de Spreuken (31:8-31 (uit Hebr.))

Mijn zoon, open uw mond met het woord van God,
en oordeel alles eerlijk.

Open uw mond en oordeel rechtvaardig;
verschaf recht aan arme en zwakke.

Een dappere vrouw, wie zal haar vinden?
Zij is meer waard dan edelstenen.

Op haar vertrouwt het hart van haar man.
Het zal haar niet ontbreken aan goede inkomsten,
want heel haar leven bewerkt zij goede dingen voor haar man.

Zij vindt wol en vlas
en met haar handen maakt zij nuttige dingen.

Zij is als een schip dat van verre handelswaar aanvoert,
zij brengt rijkdom bijeen.

Zij staat op als het nog nacht is,
en ze geeft te eten aan haar huisgenoten en werk aan haar dienaressen.

Wanneer ze een stuk land gezien heeft, koopt ze het,
van de opbrengst van haar handen plant ze een wijngaard.

Zij omgordt haar lendenen met kracht,
zij maakt haar armen sterk.

Ze heeft ondervonden dat werken goed is,
en heel de nacht gaat haar lamp niet uit.

Zij strekt haar vingers uit naar het spinnewiel,
Haar handen werpen de weefspoel.

Zij opent haar handen voor de hongerige,
Zij deelt van haar opbrengst uit aan de arme.

Wanneer haar man langere tijd van huis is,
heeft hij geen zorgen om zijn huisgenoten,
want zij zorgt voor kleding voor allen.

Zij maakt een gevoerde mantel voor haar man,
haar kleding is van byssos en purper.

Haar man geniet aanzien in de poorten,
En wanneer hij vergadert met de oudsten en de bewoners van de streek.

Zij maakt kleding van fijn linnen
en verkoopt dit aan de Pheniciërs,
en gordels aan de Kanaänieten.

Zij is bekleed met kracht en luister,
en ze verheugt zich over haar latere dagen.

Zij opent haar mond met aandacht en volgens de wet,
en haar tong spreekt ordentelijk.

Er wordt geen tijd verspild in haar huizen,
brood van luiheid eet zij niet.

Zij heeft haar kinderen opgevoed en zij zijn rijk geworden,
en haar man prijst haar.

Veel dochters zijn sterk geworden,
veel hebben rijkdom verworven:
gij gaat hen te boven en overtreft hen allen.

Bij u is geen bedriegelijk behagen te vinden,
en geen ijdele vrouwelijke schoonheid.

Want een vrouw met inzicht zal gezegend zijn,
moge zij de vreze des Heren loven.

Geef haar van de vrucht van haar lippen,
en haar man zal geprezen worden in de poorten.
